

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca — MIUR

Strona pozwana: Fabio Rossato, Conservatorio di Musica F.A. Bonporti

Sentencja

Wykładni klauzuli 5 pkt 1 Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego w dniu 18 marca 1999 r., stanowiącego załącznik do dyrektywy Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez UNICE, CEEP i ETUC, należy dokonywać w ten sposób, że nie stoi ona na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które — tak jak stosują je najwyższe sądy krajowe — w wypadku nauczycieli z sektora publicznego, których stosunek pracy na czas określony został z ograniczoną mocą wsteczną przekształcony w stosunek pracy na czas nieokreślony, wyklucza wszelkie prawo do odszkodowania finansowego z powodu nadużywania kolejnych umów o pracę na czas określony, jeżeli takie przekształcenie nie jest ani wątpliwe, ani nieprzewidywalne, ani niepewne oraz jeżeli ograniczenie uwzględnienia stażu pracy nabytego na podstawie wspomnianych kolejnych umów o pracę na czas określony jest środkiem proporcjonalnym do celów ukarania tego nadużycia, czego ustalenie należy do sądu odsyłającego.

(¹) Dz.U. C 374 z 6.11.2017.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 8 maja 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu — Polska) — Związek Gmin Zagłębia Miedziowego w Polkowicach/Szef Krajowej Administracji Skarbowej

(Sprawa C-566/17) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Wspólny system podatku od wartości dodanej (VAT) — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuł 168 lit. a) — Odliczenie podatku naliczonego — Zasada neutralności VAT — Podatnik wykonujący jednocześnie działalność gospodarczą oraz działalność niemającą charakteru gospodarczego — Towary i usługi nabyte w celu realizacji transakcji podlegających opodatkowaniu VAT i transakcji niepodlegających opodatkowaniu VAT — Brak kryteriów podziału w przepisach krajowych — Zasada legalizmu podatkowego)

(2019/C 230/07)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Związek Gmin Zagłębia Miedziowego w Polkowicach

Strona przeciwna: Szef Krajowej Administracji Skarbowej

Sentencja

Artykuł 168 lit. a) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on praktyce krajowej zezwalającej podatnikowi na pełne odliczenie podatku od wartości dodanej (VAT) naliczonego w związku z nabyciem przez niego towarów i usług w celu prowadzenia zarówno działalności gospodarczej, opodatkowanej VAT, jak i działalności niemającej charakteru gospodarczego, która nie wchodzi w zakres stosowania VAT, ze względu na brak we właściwych przepisach podatkowych szczególnych uregulowań dotyczących kryteriów i metod podziału, które umożliwiłyby podatnikowi określenie części tego VAT naliczonego, którą należy uważać za związaną, odpowiednio, z jego działalnością gospodarczą i z działalnością niemającą charakteru gospodarczego.

(¹) Dz.U. C 13 z 15.1.2019.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 8 maja 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden — Niderlandy) — Staatssecretaris van Financiën/L.W. Geelen

(Sprawa C-567/17) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Podatek od wartości dodanej (VAT) — Szósta dyrektywa 77/388/EWG — Artykuł 9 ust. 2 lit. c) i e) — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuł 52 lit. a) — Artykuł 56 ust. 1 lit. k) — Świadczenie usług — Miejsce transakcji podlegających opodatkowaniu — Miejsce opodatkowania — Interaktywne sesje o charakterze erotycznym z transmisją na żywo przez Internet — Działalność rozrywkowa — Pojęcie — Miejsce, w którym usługa jest faktycznie świadczona)

(2019/C 230/08)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Staatssecretaris van Financiën

Strona przeciwna: L.W. Geelen

Sentencja

- 1) Artykuł 9 ust. 2 lit. c) tiret pierwsze szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, zmienionej dyrektywą Rady 2002/38/WE z dnia 7 maja 2002 r., oraz art. 52 lit. a) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że świadczenie kompleksowej usługi takie jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, polegające na oferowaniu interaktywnych sesji o charakterze erotycznym z transmisją na żywo przez Internet, stanowi „działalność rozrywkową” w rozumieniu tych przepisów. Należy uznać, że w rozumieniu tych przepisów usługa ta jest „faktycznie świadczona” w miejscu, gdzie usługodawca ma siedzibę swojej działalności gospodarczej lub stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, z którego świadczona jest ta usługa, a w przypadku braku takiego miejsca — w jego stałym lub zwykłym miejscu zamieszkania.